

ש של נמר חי

”לו היתה בוגרת בי כאמת, הייתי הורג אותה”, כתב אז שמעיה לרבנים. הותר להם להינשא מחדש, ומכיוון שהם המשיכו לחיות ביחד אחרי הגט הורו הרבנים שגם אם לא יינשאו, הם חייבים בגט זה מזה, כדי להינשא לאחרים.

שרה ושמעיה לא נישאו שוב, מכיוון ש”סמוך לכך נאשמו ברצח הכפול, שבו נרצחו

לם. שושן נרצח בכלא על-ידי שמעיה וחבריו. ב-1984 יצאה שרה פתאום לחופשי אחרי שנתיים במעצר, כשהיא מטוהרת, מפורסמת ובעלה בכלא, נידון למאסר-עולם.

★ ★ ★

במהלך המישפט הסתבר כי שמעיה, שהיה נרקומן כבד, רצה מאוד כילד. הוא

לפניו את שרה.

”לפני חודשיים, בערך, היכרתי במועדון ליקוויד את שרה. היא באה עם גיל דהיפן, שאני מאוד אוהב ומעריך. היה קשר, מבחינתי, של סקרנות מהתרמית שלה. בדיבור אי-תה נודע לי ששמעיה הוא בעלה. המשכנו מדי פעם בחנות אצלי, (חנות הפרוות המפואר

מעצרו של השלושה כ-15 יום. הנשים נחשרו בהשגת הסמים, ייבואם לתל-אביב ומכירתם. שם. דולינגר נחשד בכך שמימן חלק מהסמים. השופט עצר את כל השלושה ל-15 יום. דולינגר שוחרר, ומאז לא נראה בבית-המישפט. שרה הואשמה גם בהחזקת נשק ובנסיון להחזיר אקדח לכלא, וגם בסחר בסמים. היא הסבירה כי עשתה זאת מכיוון שהיתה זקוקה לכסף כדי לממן את העירעור שהגישה המדריגה על-ידי שרצה וזכאית מאשמת-הרצח.

בסופו של דבר זיכה גם בית-המישפט הן עליון את שרה מהרצח הכפול, אבל היא הורג שעה במישפט-הסמים ונידונה לשלוש שנות מאסר.

★ ★ ★

חניגורם הקבוע של שרה ושל שמעיה במשך כל השנים הקשות היה עורך-הדין הצעיר והמוכשר דויד יפתח. הוא טיפל בכל צרכיהם של בני-הזוג, ואף הגיש את בקשת-הגירושין האחרונה של שרה לבית-הדין הרבני.

בינואר 1986 פנתה שרה וביקשה לקבל גט משמעיה מכיוון שהם הגיעו להסכמה שאין כל טעם בהמשך חייהם ביחד, כאשר שמעיה נידון למאסר-עולם. שרה היתה אז בכלא נווה-הציון, והיא ציינה שייגרם לה נזק רב אם בית-הדין לא ייענה לבקשתה, מכיוון שהחליטה לנתק עצמה סופית משמעיה אנג'ל ומהעולם העברייני. היא קיוותה להשתחרר ולפתוח דף חדש בחייה.

על פי מה שמתברר כעת, ידעה אז שרה כי דולינגר הוא העומד להיכתב ברף החדש בספר-החיים. היא פגשה אותו בחופשה מהכלא. המיפגש היה גורלי. הם נקשרו בעבותות-אהבה ושרה רצתה להיות פנויה לאהבתה החדשה.

אחרי גט נרגש ברבנות, כאשר בני-הזוג מתנהגים יותר כחתי-וכלה מאשר כזוג מתגרש, פנתה שרה לדרכה, מלווה בכירכתו של שמעיה. היא המשיכה לבקר בכלא, אולם לאט-לאט התרופפו הקשרים.

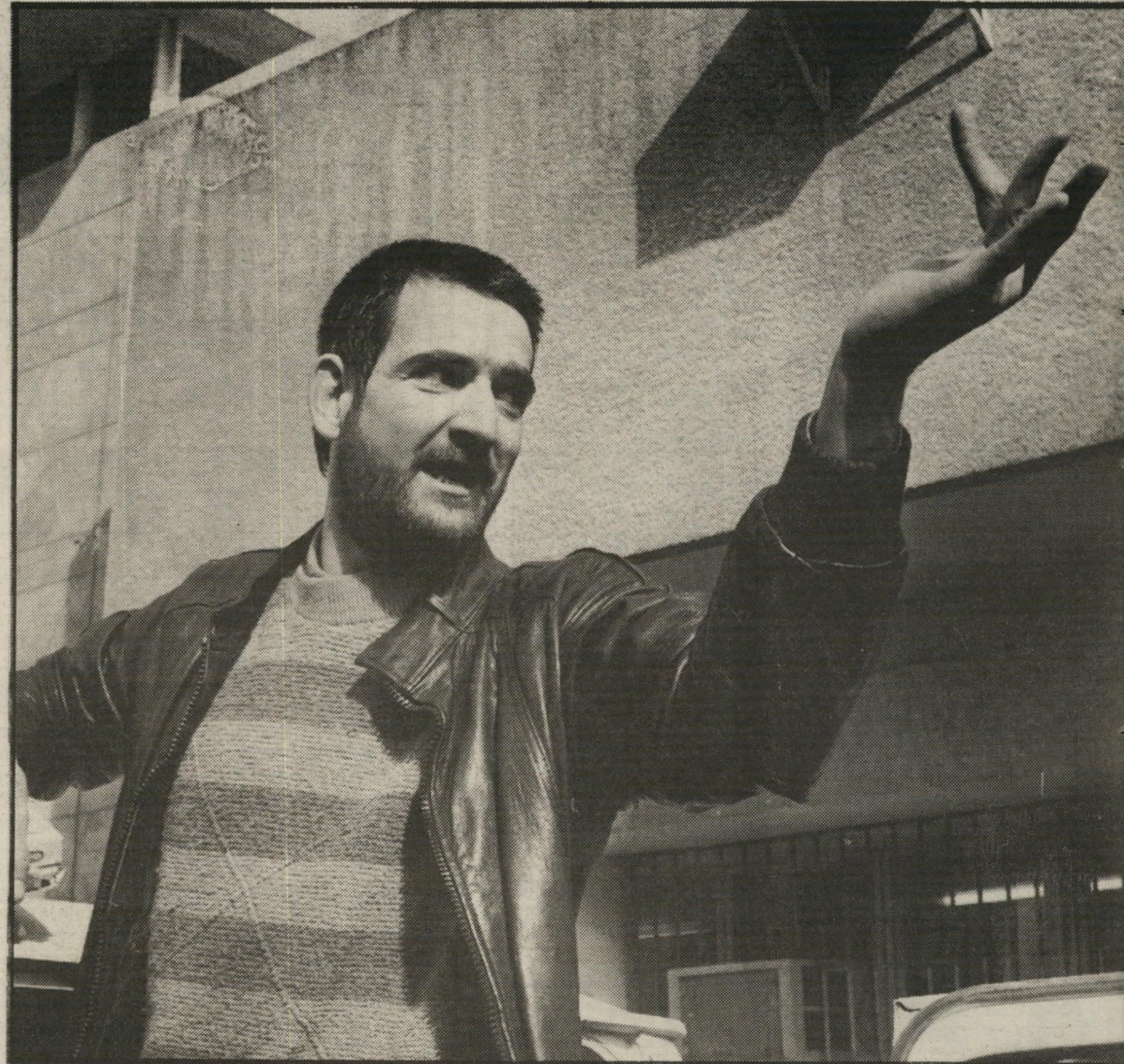
מספטמבר 1988, כאשר נולדה בתה, הסי-תוכבו שמועות ששמעיה כועס. כחורש יוני, כטרם מלאה לילדה שנה, מולכדה מכוניתה של שרה. מקורבים לעולם-התחתון אמרו ששם אין גירושין וכי שמעיה יחשוב על שרה תמיד כעל אשתו, ולא יראה בעין יפה קשר שלה עם גברים אחרים.

אבל שמעיה טיפפו לשרה מהכלא ומיהר להכחיש כל קשר לעניין. היתה מרעין התפייסות בין השניים, אבל מקורבים לא האמינו בכך.

מישפטם של הנאשמים במילכוד מכוניתה של שרה טרם התחיל. במפתיע, מייצג מישרו של עורך-הדין דויד יפתח את אחד הנאשמים במילכוד מכוניתה של שרה. יפתח הסי-ביר לשרה שהוא עצמו לא ייצג את הנאשם, וכי מי שייצגו הוא עורך-הדין אבי עמירם, העובר במישרדו.

בינתיים מחכה דולינגר לכתב-הביעה ולצרות שיבואו בעיקבותיו. הפירסום יגרום לו כוודאי צרות עם מישפחתו וצרות גדולות מצד שמעיה אנג'ל, שאין לו מה להפסיד. עורך-הדין אהוד גוטמן, נציגו של צבי דולינגר, הגיב:

אחרי שקיבל את כתב-הביעה, התייעץ עימי דולינגר וזוהי גירסתו: לא היו לו שום יחסים אינטימיים עם שרה אנג'ל. הוא כופר באבהות על בתה, וטוען ”לא רובים ולא יער”. דולינגר מודה בכיחור אתה לפני ארבע שנים, אך לא בשום דבר מעבר לזה. מכיוון שהיתה נשואה באותו זמן לשמעיה אנג'ל, הרי שלפי החוקה המישפטית הוא האב.

שמעיה אנג'ל

מה יש לאסיר-שולם להפסיד?

רת של דולינגר נמצאת ברחוב פרישמן פינת בדיהורה, ליד בית-הקפה מרטנו, ומשרתת את שמנה וסלתה של החברה הישראלית.

”ידעתי שהיא עובדת בחדשות. היינו יושבים ושותים קפה ליד החנות, בערך פעמיים-שלוש בשבוע. בדירה של שרה הייתי פעמיים או שלוש, פעם אחת עם שרה לבד.

”בערבים אני יוצא לבד ואשתי לבד, כי אין לנו בייבי-סיטר. לפעמים הייתי מזמין את שרה איתי. אני אף פעם לא הלוייתי לה כסף...”

כך העיד דולינגר במיטרה באוקטובר 1984, כאשר נעצר יחד עם שרה וחברתה, תיקווה ארביב, באשמת החזקת-סמים. בבית-המישפט ביקש נציג-המיטרה את הארכת

יצא עם שרה לחופשה בסיני כדי להתנקות מהסמים ולעשות ילד, אבל לא הצליח. שרה, אפופת-הפירסומת, התחילה לכתוב מדי שבוע סיפורים בחדשות. היא התפרנסה יפה, קנתה לעצמה מכונית קטנה, התגוררה בדירתו של יוסי היימן, עיתונאי בחדשות גם הוא, ובילתה במועדונים.

אחד מחבריה מילדות היה גיל דהיפן, שאהב אותה בעבר ושהמשיך להיות ידידה. הוא לקח אותה למועדון ליקוויד, שם עבד באותה תקופה. מועדון זה היה שייך לגיסו של הפרוור דולינגר, והוא נהג לבקר שם.

דולינגר הכיר את גיל דהיפן, מפני שאמו של גיל עבדה בעבר במשכית יחד עם המותו של דולינגר. כאשר נפגשו בליקוויד הציג גיל

שולמית שלי ומישל נחמיאס על רקע סחר-בסמים שבו עסק שמעיה.

”מישפט הרצח הכפול”, כפי שכונה על-ידי העיתונות, נפתח ברעש גדול. שרה, שמעיה וחיים שושן, חברים מחיפה, הפכו לכוכבי-העיתונות. שרה היפה היתה חביבה במיוחד על צלמיה-העיתונות. תמונותיה, כש-שערה הארוך והשחור מתנפנף, עשוי בצמות קטנות או מתולתל בתלתלים ארוכים, מילאו את העיתונים. היא משכה את תשומת-הלב הציבורית גם בגלל התרמית הרומנטית של ילדה טובה, שלמדה באוניברסיטה והסתה-ככה בגלל אהבתה לעבריים.

אחרי שנתיים הסתיים המישפט בזיכיה של שרה. שמעיה הורשע ונידון למאסר-עור